

Nagycsütörtök : Szentírási szemlélődés

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Kezdő ima: *Istenem, Teremtőm és Uram, kérve kérlek, hadd lehessen valóban Fiad barátja, és hadd léphessen be szenvedésedbe, amit magához ölelt, mindazokért, akiknek életet adott és énértem.*

Felidézem a szentírási történetet, amelyről imádkozni szeretnék.

Lássam a leírt történetet: Jézust, tanítványait, a jelenet többi szereplőjét, járókelőket...

Hallgassam, mit beszélnek... Megfigyelem, mit tesznek.. Lássam magam, mint aki a jelenet részvevője, szereplője... Talán Jézus rám néz.. Talán beszél hozzám... Hallgatom hozzám intézett szavait.. Nem kell kegyes vagy udvarias szavakkal szólnom Hozzá... Arra törekszem, hogy hiteles, őszinte legyek.. Azt mondom, ami valóban a szívemből jön...

Talán kérni szeretnék valamit.. Vagy egyszerűen kiöntöm Előtte a szívem..

Imádságomat befejezem a Miatyánk elimádkozásával.

A kovásztalan kenyér ünnepének első napján a tanítvá-

nyok ezzel a kérdéssel fordultak Jézushoz:

Hogy akarod, hol készítsük el neked a húsvéti vacsorát?"

Így felelt: "Menjete be a városba ehhez meg ehhez, és mondjátok meg neki, hogy a Mester üzeni: Közel az időm, nálad költöm el tanítványaimmal a húsvéti vacsorát."

A tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik, elkészítették számára a húsvéti bányát.

Amikor beesteledett, asztalhoz ült a tizenkét tanítvány.

Vacsora közben megszólalt: "Bizony mondom nektek, egyiketek elárul."

Erre igen elszomorodtak és sorra megkérdezték: "Csak nem én vagyok az, Uram?"

"Aki velem egyszerre nyúl a tálba, az árul el" - felelte.

Az Emberfia ugyan elmegy, amint megírták róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja.

Jobb lett volna neki, ha meg sem születik."

Erre Júdás, az árulója is megkérdezte: "Csak nem én vagyok az, mester?" "Magad mondtad" - válaszolta.

Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta tanítványainak, ezekkel a

szavakkal: "Vegyétek és egyétek, ez az én testem!"

Aztán fogta a kelyhet, hálát adott, és ezekkel a szavakkal nyújtotta nekik: "Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.

Mondom nektek, mostantól nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában." Mt 26, 17 -30.

Nagypéntek: Lectio Divina

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Istenem, Teremtőm és Uram, kérve kérlek, hadd lehessen valóban Fiad barátja, és hadd léphessen be szenvedésedbe, amit magához ölelt, mindazokért, akiknek életet adott és énértem.

A mai ima arra hív meg, hogy egyszerűen maradjak Jézus mellett szenvedése és halála idején. Lassan elolvasom a szentírási szavait, elidőzve annál a szónál, mondatnál, ami megérint. Ha arra indít a Lélek, többször is elolvashatom a fenti részt. Engedem hogy egészen átjárjon, „átmosson” . Nem kell különösen gondolkodnom a szenvedéstörténeten

engedem hogy éljen bennem.

Jézust pedig megkötözve elvitték és átadták Pilátusnak. Pilátus megkérdezte: "Te vagy-e a zsidók királya?" "Magad mondod" - válaszolta.

A főpapok sok vádat hoztak fel ellene. Pilátus újra megkérdezte: "Nem felelsz semmit sem? Nézd, mi mindennel vádolnak!" Jézus azonban nem válaszolt semmit. Ez megleppte Pilátust.

Az ünnep alkalmával szabadon szokott engedni egy rabot, azt, akit kértek tőle. ⁷Volt a börtönben egy Barabás nevű rab, akit a lázadókkal együtt tartóztattak le. Ezek egy zendülés alkalmával gyilkosságot követtek el.

Amikor a tömeg felvonult, kérte a szokásos kegyet.

Pilátus megkérdezte: "Akarjátok, hogy szabadon engedjem nektek a zsidók királyát?"

Mert tudta, hogy a főpapok csak irigységből adták kezére.

Ám a főpapok felizgatták a tömeget, hogy inkább Barabás szabadon bocsátását kérje.

Pilátus ismét megkérdezte: "Mit csináljak hát azzal az emberrel, akit ti a zsidók királyának mondotok?"

Azok újra ezt kiáltották: "Keresztre vele!" Pilátus folytatta: "Mi rosszat tett?" Azok annál hangosabban kiáltották: "Keresztre vele!" Erre Pilátus, aki eleget akart tenni a tömeg kérésének, szabadon bocsátotta nekik Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és átadta, hogy feszítsék keresztre.

A katonák bekísérték a palota belsejébe, a pretoriumba,

és egybehívták az egész helyőrséget.

Biborba öltöztették, tövisből font koszorút tettek a fejére, és így köszöntötték: "Üdvözlégy, zsidók királya!" A fejét náddal verték, leköpdösték és gúnyból térdet hajtván hódoltak előtte. Azután, hogy így kigúnyolták, levették róla a bíort és a saját ruháját adták rá.

Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a kereszjtét.

Így vezették ki egy Golgota nevű helyre, ami a Koponya hegyet jelenti.

Mirhával kevert bort adtak neki inni, de nem fogadta el. Keresztre feszítették, majd megosztották ruháján, sorsot vetve, hogy kinek mi jusson.

Három óra volt, amikor keresztre feszítették. Az elítélésének okát jelző táblára ezt írták: A zsidók királya.

Vele együtt két gonosztevőt is fölfeszítettek, az egyiket jobbra, a másikat balra felől.

Így beteljesedett az Írás: "A gonoszok közé sorolták."

Az arra menők káromolták, csóválták a fejüket s mondogatták: "Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépítéd, mentsd meg magadat, szállj le a keresztről!"

A főpapok és az írástudók szintén gúnyolódtak, egymás között ezt mondva: "Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni."

A Messiás, Izrael királya, szálljon le most a keresztről a szemünk láttára, s akkor hiszünk!" Gyalázták azok is,

akiket vele együtt fölfeszítettek.

Hat óra tájban az egész földre sötétség borult, egészen kilenc óráig.

Kilenc órakor Jézus hangosan felkiáltott: "Eloi, Eloi, lamma szabaktáni?" Ez annyit jelent: "Istenem, Istenem, miért hagytál el?"

Az ott állók közül néhányan hallották, és megjegyezték: "Lám, Illést hívja."

Valaki odafutott, s ecetbe mártott szivacsot nádszálla tűzve inni adott neki. "Hadd lássuk - mondta -, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!"

Jézus hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. A templom függönye ekkor kettéhasadt felülről egészen az aljáig. Amikor a százados, aki ott állt, látta, hogyan lehelte ki lelkét, kijelentette: "Ez az ember valóban az Isten Fia volt."

Mk 15, 2-40.

Nagyszombat: Imádság egy képpel

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Kezdő ima: Istenem, Teremtőm és Uram, kérve kérek, hadd lehessen valóban Fiad barátja, és hadd léphessenek be szenvedésedbe, amit magához ölelt, mindazokért, akiknek életet adtál és énérted.

- Engedem, hogy Isten megszólítson a kép szemlélése által.

- Mindarról, ami megérintett, baráti beszélgetésbe kezdek Jézussal vagy Istennel.

Az imaidőmet egy *Dicsőség* elimádkozásával zárom le.

Ezután röviden visszatekintek és érzékelem, milyen volt az imaidőm. Esetleg föl is jegyzek valamit.

Húsvétvasárnap: Szentírási szemlélődés:

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Kezdő ima: *Dicsőség Neked, Úr Jézus Krisztus, Örök dicsőség Királya! Dicsőség Neked, Aki diadalt arattál a halál fölött és feltámadva megosztottad dicsőségedet. Alleluja!*

Felidézem a szentírási történetet, amelyről imádkozni szeretnék.

Lássam a leírt történetet: Jézust, tanítványait, a jelenet többi szereplőjét, járókelőket...

Hallgassam, mit beszélnek... Megfigyelem, mit tesznek.. Lássam magam, mint aki a jelenet részvevője, szereplője... Talán Jézus rám néz.. Talán beszél hozzám... Hall-

gatom hozzám intézett szavait.. Nem kell kegyes vagy udvarias szavakkal szólnom Hozzá... Arra törekszem, hogy hiteles, őszinte legyek.. Azt mondom, ami valóban a szívemből jön...

Talán kérni szeretnék valamit.. Vagy egyszerűen kiöntöm Előtte a szívem..

Imádságomat befejezem a Miatyánk elimádkozásával.

Erre Péter és a másik tanítvány elindultak, és a sírhoz mentek. Ketten együtt futottak, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és elsőként ért a sírhoz.

Lehajolt, és látta lerakva a gyolcsokat, de nem ment be. Azután odaért Simon Péter is, aki követte őt és

bement a sírboltba. Látta letéve a gyolcsokat és a kendőt, amely a fején volt, nem a gyolcsok mellé helyezve, hanem külön egy helyen, összegöngyölve. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírhoz; látta és hitt. Jn 21, 7-9.

Húsvéthétfő: Szentírási szemlélődés

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Kezdő ima: *Dicsőség Neked, Úr Jézus Krisztus, Örök dicsőség Királya! Dicsőség Neked, Aki diadalt arattál a*

halál fölött és feltámadva megosztottad dicsőségedet. Alleluja!

Felidézem a szentírási történetet, amelyről imádkozni szeretnék.

Lássam a leírt történetet: Jézust, tanítványait, a jelenet többi szereplőjét, járókelőket...

Hallgassam, mit beszélnek... Megfigyelem, mit tesznek.. Lássam magam, mint aki a jelenet részvevője, szereplője... Talán Jézus rám néz.. Talán beszél hozzám... Hallgatom hozzám intézett szavait.. Nem kell kegyes vagy udvarias szavakkal szólnom Hozzá... Arra törekszem, hogy hiteles, őszinte legyek.. Azt mondom, ami valóban a szívemből jön...

Talán kérni szeretnék valamit.. Vagy egyszerűen kiöntöm Előtte a szívem..

Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe, amely Jeruzsálemtől hatvan stádiumnyi távolságra feküdt. Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. De szemük képtelen volt felismerni. Megszólította őket: "Miről beszélgettetek itt az úton?" Elszomorodtak, megálltak. Aztán az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: "Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a na-

pokban." Micsoda?" - kérdezte. "A názáreti Jézus esete - felelték -, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és a tanács tagjai keresztalálra ítélték, és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek. Igaz, még néhány közülünk való asszony is megrémített minket. Hajnalban kinn jártak a sírnál, s hogy nem találták ott a testét, azzal a hírral jöttek hozzánk, hogy angyalok jelentek meg nekik, és azt mondták, hogy él. Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok jelentették, de őt magát nem látták." Erre így szólt: "Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek. Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?" Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak. Közben odaértek a faluhoz, ahová tartottak. Úgy tett, mintha tovább akarna menni. De marasztalták: "Maradj velünk, mert esteledik, és a nap már lemenőben van." Betért hát, és velük maradt. Amikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s oda nyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük s felismerték. De eltűnt a szemük elől.

"Hát nem lángolt a szívünk - mondták -, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?" Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a

a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértörésben. Lk 24, 13-35.

További szentírási részek Húsvét hetében

(Szentírási szemlélődésre)

Isten jelenlétébe helyezem magam. Lecsendesedek, tudatosítom, hogy Isten itt és most jelen van, és szeretettel tekint rám.

Kezdő ima: Dicsőség Neked, Úr Jézus Krisztus, Örök dicsőség Királya! Dicsőség Neked, Aki diadalt arattál a halál fölött és feltámadva megosztottad dicsőségedet. Alleluja!

Felidézem a szentírási történetet, amelyről imádkozni szeretnék.

Lássam a leírt történetet: Jézust, tanítványait, a jelenet többi szereplőjét, járókelőket...

Hallgassam, mit beszélnek... Megfigyelem, mit tesznek.. Lássam magam, mint aki a jelenet részvevője, szereplője... Talán Jézus rám néz.. Talán beszél hozzám... Hallgatom hozzám intézett szavait.. Nem kell kegyes vagy udvarias szavakkal szólnom Hozzá... Arra törekszem, hogy hiteles, őszinte legyek.. Azt mondom,

ami valóban a szívemből jön... Talán kérni szeretnék valamit.. Vagy egyszerűen kiöntöm Előtte a szívem..

Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. Látta, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól. Megszólították: "Asszony, miért sírsz?" "Mert elvitték Uramat - felelte -, s nem tudom, hová tették." E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott állt, de nem tudta róla, hogy Jézus. Jézus megkérdezte: "Asszony, miért sírsz? Kit keresel?" Abban a hiszemben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: "Uram, ha te vitted el, mondd meg, hova tetted, hogy elvihessem magammal." Jézus most nevéen szólította: "Mária!" Erre megfordult, s csak ennyit mondott: "Rabboni", ami annyit jelent, mint Mester". Jézus ezt mondta neki: "Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik híru: Fölmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez." Mária Magdolna elment, és híru adta a tanítványoknak: "Láttam az Urat, s ezt mondta nekem."

Jn 20, 11-18.

- Mt 28, 1-10.
- Jn 20, 19-23. / Jn 20, 24-30.
- Jn 21, 1-14. / Jn 21, 1-15.